Büyük İslam Alimi Bediüzzamân’dan naklen ”33 Hadîs” ve açıklaması

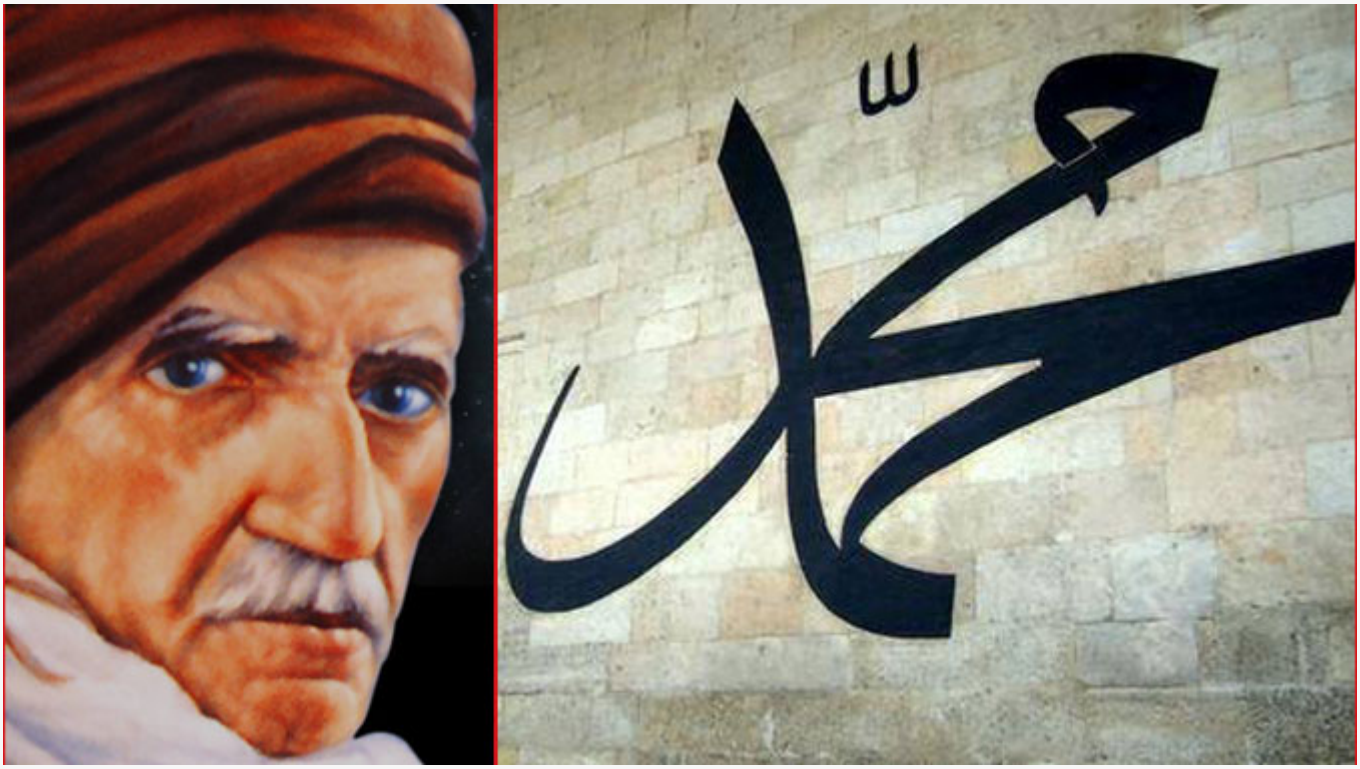

Mukaddime

Üstâdımız Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri, 3. Defa girdiği Afyon Medrese-i Yusufiyyesinde, şu gelen 33 hadis-i şerifeyi kendi evrad defterinde yazmış, bilâhare bâzı Nur talebeleri de, kendi defterlerinde kaydetmişler.

Bismihi Sübhânehu

Bunların bâzılarını, Üstâdımız kendi kalemiyle tashih edip, bâzı Arabî ve Türkî hâşiyeler ilâve etmiştir. Risâle-i Nur’un talebe-i ulûm şerefini kazandıran ve ilim içinde hakikata bir yol açan mesleğini, bu hadis-i şerifler beyân etmektedirler.

Bu hakikatı ifâde için, merhum mualla Üstâdımız, Emirdağ-1, sf. 90’da:

> *“Ehli velâyetin amel ve ibâdet ve süluk ve riyâzet ile gördüğü hakikatler ve perdeler arkasında müşahade ettiği hakik-ı imâniye, aynen onlar gibi Risâle-i Nur; ibâdet yerinde ilim içinde hakikata bir yol açmış, süluk ve evrad yerinde, mantıkî bürhanlarla, ilmî hüccetler içinde, hakikat-ül hakaika yol açmış ve ilm-i tasavvuf ve tarikat yerinde, doğrudan doğruya ilm-i kelâm içinde ve ilm-i akide ve usul-üd din içinde bir velâyet-i kübra yolunu açmış ki, bu asrın hakikat ve tarikat cereyanlarına galebe çalan felsefî dalâletlere galebe ediyor.”*

diye beyân buyurmuşlardır. (M.SUNGUR)

İşte Üstadımızın kaydettiği 33 Hadis:

İlim öğrenme hakkında

> *1. Hadis Meâli:”İlmi öğreniniz.Çünkü onun öğrenilmesi, Allah’a karşı haşyettir.(Allah korkusu) Tâlebi ibâdettir. Müzâkeresi tesbihtir. Ondan bahis ise cihâddır.”*

Açıklama: “Risâle-i Nûrlar ilm-i hakîkat dersleridir.Demek Risâle-i Nûr dersleri ile alınan ve öğrenilen ilim, Allah korkusunun en büyüğüdür.Risâle-i Nûr ilmini talep etmek ise ibâdettir.Risâleleri okumak hem zikir,hem şükür,hem fikir,hem dua,hem ubûdiyet...hem hem hem’dir.Risâle-i Nûr derslerinin müzâkeresi ise tesbih ve zikirdir.Risâle-i Nûrlardan bahis ise cihâddır yani cihâd-ı mânevidir.” dersini yukarıdaki hadisten bir müjde olarak almalıyız ve birbirimizi tebrik etmeliyiz.

Alimin önemi hakkında

> *2. Hadis Meâli:”Bir âlimin yatağına yaslanarak ilmine (kitabına) bir saat bakması, yetmiş saat ibâdetten hayırlıdır.”*

Açıklama: İkinci hadis Üstad’ın yatağına yaslanarak kitaplarını tashih etmesine ne kadar tevafuk ediyor.Risâle-i Nûr eserlerini bir yıl anlayarak ve kabul ederek okuyanlar da asrın hakikatli bir alimi unvanını aldığına göre ve Risâle-i Nûr talebelerinin vazîfeleri “Sözleri kendi telifi bilip,bütün hayatını onun hizmeti ve neşri bilmelidir.” hakikatine mazhar olmaları nedeniyle bu hadisten Nûr Talebelerine de inşallah bir hisse düşer ümidindeyiz.Haza min fazlı Rabbi.

İlim talep ediniz

> *3. Hadis Meâli:”İlmin tâlibi (talebesi), RAHMAN’ın tâlibidir. İlmin talipçisi, İslâm’ın rüknüdür. Onun ser-ü mükâfatı, Peygamberlerle beraber verilir.”*

Açıklama:Risâle-i Nûrlar imân ilmidir.İlimlerin şahı ve padîşahı ise imânıbillâhtır. Demek bu ilmi talep etmek ve bu ilme talebe olmak RAHMAN’ın tâlibi yani Allah’ın merhametini taleb etmektir.İlmin takip edilmesini ise zaten cenab-ı Allah (cc) emreder ve kadın erkek bizlere farzdır.Bunun için ilmin talebi İslâmın bir rüknüdür.Bu ilmin mükafatını ise Rabbimiz yukarıdaki hadiste belirtildiği gibi Peygamberlerle birlikte verecektir.Ya Rabbi bizleri bu asrın hakiki iman ilmi ile hallenmeyi ve yaşmayı nasip et. İmanıbillah,marifetullah,muhabbetetullah ve en sonunda lezzet-i ruhâniye mertebelerine bizleri ulaştır.Amin

En önemli ibadet ilimdir

> *4.Meâli:”İlim talep etmek, Allah’ın katında nâfile namaz, oruç, hacdan ve fiy-sebiylillah olan cihaddan efdaldir.”*

Açıklama: Bu hadis ilim talep etmedeki makbuliyetin nafile ibadetlerinden ne kadar eftal olduğunu belirtiyor.Çünkü İmân ilmi kâinatta hiç bir ilimle muvazeneye gelmez.Risâle-i Nûrlardaki ilim de imân-ı tahkiki dediğimiz hakîkî ilimidir ki onu talep etmek ilimlerin zirvesini teşkil eder.Üstad “Risâle-i Nûr davasından daha büyük bir dava bu kainatta yok.”demekle belki de bu hakîkate işaret ediyor olmalıdır.

Ayrıca Risale-i Nur ilmi tefekkür ilmidir.Efendimiz (asm) de tefekkür ilmi için;”Bir saat tefekkür, bir sene nafile ibadetten daha hayırlıdır.” (el-Aclûnî, Keşfü’l-Hafâ, 1-310; Gazâlî, İhyâ-u Ulûmi’d-Dîn, 4:409 (Kitâbu’t-Tefekkür); el-Heysemî, Mecmeu’z-Zevâid, 1:78.)buyurarak ilim talep etmenin yani tefekkür ile elde edilen imân ilmini talep etmenin eftâliyetine işaret etmiştir.

Alim abidden hayrılıdır

> *5. Meâli:”İlminden menfaat görülen bir âlim, bin abidden hayırlıdır.”*

Açıklama: Bütün insanlık Risâle-i Nûrlardan ve Üstadımızın eserlerinden istifade etmektedir.Dünyada Kur’ân’dan sonra en fazla satılan ve okunan eserler Risâle-i Nûrardır.Risâle-i Nûrlar 40’a yakın dünya diline çevrilerek ilminden menfaat görülen alim sıfatına Üstadımız Saîd Nursî mazhar olmuştur.Allah ebeden ondan razı olsun.

“Gelmesi vaad olunan Mehdi’nin dahi rabbı (terbiyesine gelen) ilim sıfatıdır. (“Mektubat-ı Rabbani”, c. 1, 251. Mektup, s. 550, 554)

İnancını hiç bir şeye alet etme

> *6. Meâli:”Din ile dünyayı talep edenlere veyl olsun.”*

Açıklama: Dîn semavîdir,dünyaya alet edilmez.Dünyaya basamak yapılmaz,dîn ile dünya kazanılmaz.Dîn sadece ve sadece Allah rızası için yaşanır.Üstad hazretlerinin hayatında hizmeti karşılığında hiç bir hediye ve karşılık almaması ve beklememesi bu hadîsin yaşanmış bir izdüşümü olmalıdır.Dînî siyasete ve ticarete alet edenlere özellikle bu asırda yazıklar olsun hitabına muhatap olmamak için Risâle-i Nûr hakîkatlerine ve metoduna ne kadar ihtiyacımız var.

Ya Rabbi bizleri “Doğru yolda olan ve sizden bir ücret de istemeyen kimselere uyun.(Yasin suresi-Ayet:21).”ayetine uyanlardan eyle.

En hayrılı ibadet ilim

> *7. Meâli:”Bir Ademin bir hikmet kelimesini işitmesi, duyması, bâzen olur ki, ona bir sene ibâdetten hayırlı olur ve bir saat ilim müzâkeresi yanında oturmak, bir köle azad etmekten daha hayırlıdır.”*

Açıklama: Bu hadîs gereği Risâle-i Nûr hakîkatleri ve derslerinin ne kadar önemli olduğu açıktır.Çünkü Risâle-i Nûrlar eşyanın hikmetlerini tefsir eden bir ilim hazinesidir.Bu hikmet derslerini işitmek,o derslerin müzâkere meclislerinde olmak ve bulunmak ne kadar büyük mükâfatlarla eşdeğer olduğu hadîste belirtilmektedir.Risâle-i Nûr derslerini bu manâda anlamalı ve o hikmet derslerinden mahrum kalmamalıyız.Ayrıca”Bir saat tefekkür, bir sene nafile ibadetten daha hayırlıdır.”hadîsinden de hissedar olmalıyız inşallah.

Ya Rabbi,bizleri bu müzâkereli ilim meclislerinden alıkoyan muzır mânilerin şerrinden muhafaza et.

İmana hizmet etmek en büyük hadisedir

> *8. Meâli:”Cenâb-ı Hak, bir demi senin elinle (vasıtanla) hidâyete getirmesi, güneşin üzerine doğduğu her şeyden daha çok sana hayırlıdır.”*

Açıklama: Hadîs-i şerifte vardır ki: “Bir adam seninle imana gelmesi, sana sahra dolusu kırmızı koyunlardan daha hayırlıdır.(Buhari, Cihad: 102)”hadîsi ile bu hadîs eş anlam ifade etmektedir.Kırmızı koyunlar çok değerli ve makbul kâbul edilir.Sahralar dolusu koyun tasadduk etmek ve güneşin üzerine doğduğu her şeyden daha çok hayırlı bir vesilelik için haydi imân hakîkatleri ile muhtaç olanların imânını kurtarma vazîfemize daha fazla gayret edelim.Bizler vazîfemizi yapalım,Allah tesirini halk eder inşâallah.Bizim vazîfemiz tebliğ,neticesi Allah’a aittir.

Ya Rabbi,bizleri senin(vazîfe-i ilahinin) vazîfesine karışanlardan etme.Vazîfemizi Senin vazîfene bina etmekten bizleri muhafaza eyle.Amin.

Deccal ve Harb fitnesi

> *9. Meâli:”Cenâb-ı Hak şu ümmetin üstünde hem deccalın kılıncını, hem de büyük harbin kılıncını beraber cem etmeyecektir.“(Mülâheme-i Kübrâ olan ikinci Harb-i Umumi, lem-i İslâm’ı hırpalamadığı işaretiyle, İslâmlar içinde bir deccâl, lem-i İslâm’ı başka bir surette hırpalayacak.)*

Açıklama: Bu hadîsin izahı Risâle-i Nûr külliyatında yeterli olarak işlenmiştir.Şu kadar diyebiliriz,bu Anadolu'nun İkinci Dünya Şavaşı'na girmemesinin en büyük sebebi Risâle-i Nûr hizmetidir der Üstad.Nasıl ki sadaka belayı def eder,aynen öyle de Risâle-i Nûr hizmetleri de musîbet ve belaları def eder.Aynen öyle de olmuştur.Fakat,başka bir cereyan şeair-i islamı ve şeriat-ı Muhammediye (asm)'yi tahrip ve tağyir etmiştir.İşte bu hadîs bu iki musîbetin bu ümmete birlikte Allah'ın yaşatmadığını beyan etmektedir.Ancak İslâmın başka bir surette hırpalanması halen de devam etmektedir.

Ya Rabbi,bizleri lem-i İslâmın başka bir surette hırpalandığı bu zamanda bu hırpalayanları tanımayı ve onlardan korunmayı nasip et.Doğru yerde durmayı ve Kur'ân'ın mânevî kalesinde muhafaza olmayı ve bu istikamette ömrümüzü tamamlamayı nasip et.

Hilafet kaldırılınca Deccal çıkar

> *10.Meali: "Hilâfet-i İslâmiyye, babamın kardeşi amcam Abbas'ın oğullarından zâil olmayacak.Tâ onu deccala teslim edinceye kadar.(Alâuddîn el-Hindî, Kenzü'l-Ummâl: 14:271, hadis no: 33436.)"*

Açıklama: Bu hadis vuku bulmuş ve gerekli izahlar da Risâle-i Nûrlarda vardır.Hilâfet-i İslâmiye'nin ne zaman kaldırıldığı malumdur.Demek bu zamandaki olaylara ve icraatlara çok dikkat etmek icap eder.Bu zamanda cereyan eden olayların Kur'ân ve Sünnet-i Peygamberî çerçevesinde anlamak için Risâle-i Nûr külliyatının ilgili bahislerinin mutlaka okunması gerekir.

Risale-i Nurdan alıntı:

Benim amcam, pederimin kardeşi Abbas'ın veledinde hilâfet-i İslâmiye devam edecek. Tâ Deccala, o hilâfeti, yani saltanat-ı hilâfet, deccalın muhrip eline geçecek." Yani, uzun zaman, beş yüz sene kadar hilâfet-i Abbasiye vücuda gelecek, devam edecek. Sonra Cengiz, Hülâgû denilen üç deccaldan birisi o saltanat-ı hilâfeti mahvedecek, deccalane İslâm içinde hükûmet sürecek. Demek İslâm içinde, müteaddit hadislerde, üç deccal geleceğine zâhir bir delildir. Bu hadisteki ihbar-ı gaybî, kat'î iki mucizedir:

Biri, hilâfet-i Abbasiye vücuda gelecek, beş yüz sene devam edecek.

İkincisi de, sonunda en zâlim ve tahripçi Cengiz ve Hülâgû namındaki bir deccal eliyle inkıraz bulacak.

Acaba kütüb-ü hadîsiyede Kur'ân'a, şeâir-i İslâma ait hattâ cüz'î şeyleri de haber veren sahib-i şeriat, hiç mümkün müdür ki, bu zamanımızdaki pek acîp hadisattan haber vermesin? Hem hiç mümkün müdür ki, bu acîp hadisatta Kur'ân'a sebatkârâne, geniş bir sahada, en acîp bir zamanda, en ağır şerait altında hizmet eden ve o hizmetin semerelerini dost ve düşmanları tasdik eden Risale-i Nur şakirtlerine işaretleri bulunmasın?
(On Dördüncü Şua)

Ya Rabbi,bu zamanın maddî ve mânevî fitne cereyanlarını anlamayı ,tanımayı ve bu cereyanlardan muhafaza olup korunmayı nasip buyurdun ,bizleri kaydırma Ya Rabbi.يُوزَنُ مِدَادُ الْعُلَمَاءِ بِدِمَاءِ الشُّهَدَاءِ -Ev kemâ kal- Yâni: "Mahşerde ülema-i hakikatın sarfettikleri mürekkeb, şehidlerin kaniyle müvazene edilir; o kıymette olur."

İkincisi: مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِى عِنْدَ فَسَادِ أُمَّتِى فَلَهُ اَجْرُ مِاَةِ شَهِيدٍ -Ev kemâ kal- Yâni:"Bid'aların ve dalâletlerin istilâsı zamanında Sünnet-i Seniyyeye ve hakikat-ı Kur'aniyeye temessük edip hizmet eden, yüz şehid sevabını kazanabilir." Ey tenbellik damariyle yazıdan usanan ve ey sôfî-meşreb kardeşler! Bu iki Hadîsin mecmuu gösterir ki: Böyle zamanda hakâik-î îmâniyeye ve esrâr-ı Şeriat ve Sünnet-i Seniyyeye hizmet eden mübarek hâlis kalemlerden akan siyah nur veya âb-ı hayat hükmünde olan mürekkeblerin bir dirhemi, şühedânın yüz dirhem kanı hükmünde yevm-i mahşerde size faide verebilir. Öyle ise, onu kazanmaya çalışınız.

Eğer Deseniz: Hadîste "âlim" tâbîri var, bir kısmımız yalnız kâtibiz.

Elcevap: Bir sene bu Risaleleri ve bu dersleri anlayarak ve kabul ederek okuyan; bu zamanın mühim, hakikatlı bir âlimi

olabilir. Eğer anlamasa da, madem Risale-i Nur Şâkirdlerinin bir şahs-ı mânevîsi var, şübhesiz o şahs-ı mânevî bu zamanın bir âlimidir. Sizin kalemleriniz ise, o şahs-ı mânevînin parmaklarıdır. Kendi nokta-i nazarımda liyâkatsız olduğum halde, haydi hüsn-ü zannınıza binaen bu fakire bir üstadlık ve tebaiyet noktasında bir âlim vaziyetini verdiğinizden bağlanmışsınız. Ben ümmî ve kalemsiz olduğum için, sizin kalemleriniz benim kalemim sayılır, Hadîste gösterilen ecri alırsınız.Said Nursî

Alimin mürekkebi şehidin kanndan üstündür

> *11. Meâli:"Ulemânın mürekkebiye Şühedâ kanı muvâzene edilse, muhakkak ki Allah yanında, ulemânın mürekkebi, Şühedânın kanından râcih gelecektir."*

Açıklama: Bu hadîs"Yani, "Mahşerde ulemâ-i hakîkatin sarf ettikleri mürekkep şehidlerin kanıyla muvazene edilir, o kıymette olur."(Gazâlî, İhyâu Ulûmi'd-Dîn, 1:6; el-Münâvî, Feyzü'l-Kadîr, 6:466; el-Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, 2:561; Süyûtî, Câmiu's-Sağîr, no: 10026.) hadîsi ile aynı manayı taşımaktadır.

Bir kısım kardeşlerime hususî bir mektubdur

Yazıda usanan ve ibadet ayları olan Şuhur-u Selâsede sair evrâdı, beş cihetle ibadet sayılan HAŞİYE-1 Risale-i Nur yazısına tercih eden kardeşlerime iki hadis-i şerifin bir nüktesini söyleyeceğim.

BİRİNCİSİ: 1 يُوزَنُ مِدَادُ الْعُلَمَاءِ بِدِمَاءِ الشُّهَدَاءِ (ev kemâ kàl). Yani, "Mahşerde ulema-i hakikatin sarf ettikleri mürekkep şehidlerin kanıyla muvazene edilir, o kıymette olur."

İKİNCİSİ: 2 مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِى عِنْدَ فَسَادِ أُمَّتِى فَلَهُ اَجْرُ مِأَةِ شَهِيدٍ (ev kemâ kàl). Yani, "Bid'aların ve dalâletlerin istilâsı zamanında Sünnet-i Seniyyeye ve hakikat-i Kur'âniyeye temessük edip hizmet eden, yüz şehid sevabını kazanabilir."

Ey tembellik damarıyla yazıdan usanan ve ey sufîmeşrep kardeşler! Bu iki hadisin mecmuu gösterir ki, böyle zamanda hakaik-i imaniyeye ve esrar-ı Şeriat ve Sünnet-i Seniyyeye hizmet eden mübarek, hâlis kalemlerden akan siyah nur veya âb-ı hayat hükmünde olan mürekkeplerin bir dirhemi, şühedanın yüz dirhem kanı hükmünde yevm-i mahşerde size fayda verebilir. Öyleyse onu kazanmaya çalışınız.

Haşiye-1

Bu kıymetli mektupta Üstadımızın işaret ettiği beş nevi ibadetin kendilerinden izahını talep ettik. Aldığımız izah aşağıya yazılmıştır: 1. En mühim bir mücahede olan ehl-i dalâlete karşı mânen mücahede etmektir. 2. Üstadına neşr-i hakikat cihetinde yardım suretiyle hizmet etmektir. 3. Müslümanlara iman cihetinde hizmet etmektir. 4. Kalemle ilmi tahsil etmektir. 5. Bazan bir saati bir sene ibadet hükmüne geçen tefekkürî olan ibadeti yapmaktır.Rüştü, Hüsrev, Re'fet

Önce Nefsini ıslah et

> *12. Meâli:"Şedid, kuvvetli, kahraman o değildir ki, insanları mağlup etsin. Belki kahraman odur ki, gadap ve hiddet ânında, nefsini mağlup eder."*

Risâle-i Nûrardan Açıklama:

Ey ehl-i hakikat ve tarikat! Hakka hizmet, büyük ve ağır bir defineyi taşımak ve muhafaza etmek gibidir. O defineyi omuzunda taşıyanlara ne kadar kuvvetli eller yardıma koşsalar daha ziyade sevinir, memnun olurlar. Kıskanmak şöyle dursun, gayet samimî bir muhabbetle o gelenlerin kendilerinden daha ziyade olan kuvvetlerini ve daha ziyade tesirlerini ve yardımlarını müftehirâne alkışlamak lâzım gelirken, nedendir ki rekabetkârâne o hakikî kardeşlere ve fedakâr yardımcılara bakılıyor ve o hal ile ihlâs kaçıyor? Vazifenizde müttehem olup, ehl-i dalâletin nazarında, sizden ve sizin mesleğinizden yüz derece aşağı olan, "din ile dünyayı kazanmak ve ilm-i hakikatle maişeti temin etmek, tamah ve hırs

yolunda rekabet etmek” gibi müthiş ithamlara mâruz kalıyorsunuz?

Bu marazın çare-i yegânesi: Nefsini itham etmek ve nefsine değil, daima karşısındaki meslektaşına taraftar olmak… Fenn-i âdâb ve ilm-i münazaranın uleması mâbeynindeki hakperestlik ve insaf düsturu olan şu “Eğer bir meselenin münazarasında kendi sözünün haklı çıktığına taraftar olup ve kendi haklı çıktığına sevinse ve hasmının haksız ve yanlış olduğuna memnun olsa, insafsızdır.” Hem zarar eder. Çünkü haklı çıktığı vakit, o münazarada bilmediği birşeyi öğrenmiyor. Belki gurur ihtimaliyle zarar edebilir.

Eğer hak hasmının elinde çıksa, zararsız, bilmediği bir meseleyi öğrenip menfaattar olur, nefsin gururundan kurtulur. Demek insaflı hakperest, hakkın hatırı için nefsin hatırını kırıyor. Hasmının elinde hakkı görse, yine rıza ile kabul edip taraftar çıkar, memnun olur.

İşte bu düsturu ehl-i din, ehl-i hakikat, ehl-i tarikat, ehl-i ilim kendilerine rehber ittihaz etseler, ihlâsı kazanırlar. Ve vazife-i uhreviyelerinde muvaffak olurlar. Ve bu fecî sukut ve musibet-i hazıradan rahmet-i İlâhiye ile kurtulurlar.(Yirmi Birinci Lem’a)

Aranızda hediyeleşin

> *13. Meâli:”Bir müslüman, bir müslüman kardeşine bir hediye ihdâ etmesi; onun hidâyetini artırıp, kötülüklerden onu alıkoyan bir hikmet kelimesinden daha hayırlıdır.”*

Açıklama: Burada hediye ihdâ edilmesi,onun hidâyetini artırır manâsı ile açıklanmış.Bir müslümanın bir müslümana bir hediye ihdâ etmesi söz konusu.Elbetteki bir müslüman ilk önce müslüman kardeşini hayra davet etmelidir.Hayra çalışan ve hayırda sebat edip doğru yolda istikamette gitmek elbette ki kötülüklerin de işlemmemesi için önem arzeder.Üstad hazretleri “Risâle-i Nûrlar bu zamanda önce ehl-i imânın imânını kurtaracak “der.”Bu asırda ehl-i imanın imanı tehlikede ” der. Öyleyse bu ihdâ kelimesinin Risâle-i Nûrlarla çok yakın ilişkisi olacağını düşünüyorum.Kelime hediye de olsa bu hediye Risâle-i Nûrlar olmalı diye düşünüyorum.İnsanların kusurlarını önüne koymaktan daha çok bu imân hakikatlerini onlara hediye etmekle en büyük ihdâ edilmiş olur.Bu hadîsin hakîkî manâsını Rabbim bilir.

İnsanlığın en büyük fitnesi Deccaldir

> *14. Meâli:”Halk-ı Ademden (A.S) tâ kıyâmete kadar, âlem-i insaniyyet arasında, deccâl hâdisesinden daha büyük bir umur, mes’ele yoktur.”*

Açıklama: Beşinci Şua’dan:

Altıncı Mes’ele: Rivayette var ki: “Fitne-i âhirzaman o kadar dehşetlidir ki, kimse nefsine hâkim olmaz.” Bunun için, binüçyüz sene zarfında emr-i Peygamberîyle bütün ümmet o fitneden istiaze etmiş, azab-ı kabirden sonra”Deccelin fitnesinden ve ahir zaman fitnesinden (bizi koru Allah’ım). (Buhari,1:211,2:126-Müslim,2:2200-Müsned,2:185…)”vird-i ümmet olmuş.

İlim öğrenmenin fazileti

> *15. Meâli:”Bir ilim talebesi, ilim tahsil ederken eceli gelse, vefât etse, onun derecesiyle Enbiyâ derecesi arasında, bir peygamberlik mertebesi kalır.”*

Risâle-i Nûrlardan açıklama:

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Cenâb-ı Erhamürrâhimîne hadsiz şükür olsun ki; bu acip zamanda ve garip yerde, talebe-i ulûmun kıymetli şerefini ve ehemmiyetli hizmetlerini kazanmayı sizler vasıtasıyla bizlere de müyesser eyledi.

Ehl-i keşf-i kuburun müşahedesiyle, müteaddit vâkıatla, tahsil-i ulûm ânında vefat eden bazı müştak ve ciddî bir talebe-i ulûm, şehidler gibi kendini hayatta ve kendi dersiyle meşgul görüyor. Hattâ meşhur bir ehl-i keşf-i'l-kubur, vefat eden ve ilm-i sarf ve nahvi okuyan bir talebenin kabrinde Münker, Nekir'e nasıl cevap verecek diye murakabe etmiş. Ve müşahede edip işitmiş ki, melek-i suâl, ondan sordu. "Men Rabbûke? Senin Rabbin kimdir?" dediği zaman, o nahv dersiyle iştigal ederken vefat eden talebe, o meleğin cevabında demiş: "Men mübtedâdır, Rabbûke onun haberidir." Nahiv ilmince cevap vermiş, kendini medresede zannetmiş.

İşte bu vâkıaya muvafık olarak, ben merhum Hâfız Ali'yi aynen hayattaki gibi Risale-i Nur'la meşgul olarak en yüksek bir ilimde çalışan bir talebe-i ulûm vaziyetinde ve tam şehidler mertebesinde ve tarz-ı hayatlarında biliyorum ve o kanaatle ona ve onun gibi Mehmed Zühdü'ye ve Hâfız Mehmed'e bazı dualarımda derim: "Yâ Rabbî! Bunları kıyamete kadar Risale-i Nur kisvesinde hakaik-i imaniye ve esrar-ı Kur'âniye ile kemâl-i ferah ve sevinçle meşgul eyle. Âmin. İnşaallah."(On Üçüncü Şua)

İlim öğrenme ve öğretme

> *16. Meâli:"Kim ki ilimden (yâni ilm-i imânî ve tahkikîden) bir bâb, bir mes'ele taâllüm ederse, onunla amel etsin etmesin, bir rek'ât nafile namazdan efdaldir. Eğer öğrenmekle beraber amel de ederse, yâhut onu başkasına da öğretirse, o zaman tâ kıyâmete kadar, onun o büyük sevabı ve onunla amel edenin sevabı onun olacaktır. "*

Açıklama: Yukarıdaki Üstad'dan yadigâr hadîs bizim için Risâle-i Nûr derslerine gitmemiz ve Risâle-i Nûr okumalarımızın ne kadar önemli olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Elimizdeki ilm-i imâni ve tahkîkî derslerinin kıymetinin ve değerini bilmemiz için bu hadîs inşallah hepimize Risâle-i Nûr eserlerinin mahiyeti noktasında çok büyük bir şevk ve gayret verir ümidindeyim. O ders mekânlarında bulunmak ve o hakîkatleri yaşayıp, anlatmanın gayreti içinde oluruz inşallah.

Risale-i Nurdan bir mektup:

Risale-i Nur bir ibrişimdir ki, kâinat ve kâinattaki mevcudatın tesbihatları onda dizilmiştir.

Risale-i Nur âhize ve nâkile ile mücehhez bir radyo-yu Kur'âniyedir ki, onun tel ve lâmbaları, ayna, tel ve bataryaları hükmündeki satırları, kelimeleri, harfleri öyle intizamkârane ve îcazdârâne bast edilmiştir ki, yarın her ilim ve fen adamları ve her meşrep ve meslek sahipleri, ilim ve iktidarları miktarında âlem-i gayb ve âlem-i şehadetten ve ruhaniyat âleminden ve kâinattaki cereyan eden her hâdisattan haberdar olabilir.

Risale-i Nur mü'minlere; Kur'ân'dan hedâyâ-yı hidâyet, kevneyn-i saadet, mazhar-ı şefaat ve feyz-i Rahmândır.

Risale-i Nur, kâinata baharın feyzini veren bir âb-ı hayat ve ayn-ı rahmet ve mahz-ı hakikat ve bir gülzar-ı gülistandır.

Risale-i Nur lütf-ü Yezdan, kemal-i iman, tefsir-i Kur'ân ve bereket-i ihsandır.

Risale-i Nur, kâfire hazân, münkire tufan; dalâlete düşmandır.

Risale-i Nur bir kenz-i mahfî ve bir sandukça-i cevher ve menba-ı envardır.

Risale-i Nur hakaik-i Kur'ân ve mirâc-ı imandır.

Risale-i Nur Kur'ân ve hadisten sonra sertac-ı evliya, sultanü'l-eser ve zübdetü'l-meâni ve atâyâ-yı İlâhî ve hedâyâ-yı Sübhânî ve feyyaz-ı Rahmânîdir.

Risale-i Nur bir bahr-i hakaik ve bir sırr-ı dekaik ve kenzü'l-maarif ve bahrü'l-mekârimdir.

Risale-i Nur hastalara şifahane-i hikmet ve mâ-i zemzem, sağlara maişet-i hakikat ve rih-ı reyhan ve misk-i anberdir.

Risale-i Nur mev'id-i Ahmedî (a.s.m.) ve müjde-i Haydarî (r.a.) ve beşaret ve teavün-ü Gavsî (k.s.) ve tavsiye-i Gazalî (k.s.) ve ihbar-ı Fârukîdir (k.s.).

Risale-i Nur şems-i Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyanın elvan-ı seb'ası, Risale-i Nur'un menşur-u hakikatinde tam tecellî ettiğinden, hem bir kitab-ı şeriat, hem bir kitab-ı dua, hem bir kitab-ı hikmet, hem bir kitab-ı ubudiyet, hem bir kitab-ı emir ve dâvet, hem bir kitab-ı zikir, hem bir kitab-ı fikir, hem bir kitab-ı hakikat, hem bir kitab-ı tasavvuf, hem bir kitab-ı mantık, hem bir kitab-ı ilm-i kelâm, hem bir kitab-ı ilm-i ilâhiyyat, hem bir kitab-ı teşvik-i san'at, hem bir kitab-ı belâğat, hem bir kitab-ı isbat-ı vahdaniyet, muarızlarına bir kitab-ı ilzam ve iskâttır.

Risale-i Nur Kur'ân semalarından bir sema-yı mâneviyenin güneşleri, ayları ve yıldızlarıdır. Nasıl ki zahiren, perde-i esbab olan güneşten, kamerden ve kevkeb-i münîrden bütün kâinat tenevvür ve tezeyyün ve bütün eşya neşvünema ve hayat buluyor.

İşte Risale-i Nur da Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyandan alıp saçtığı şuâlarla bütün âleme, hayat; ve âdeme, kâmil insan; ve kulûbe, neş'e-i iman; ve ukule, yakîn bir itminan; ve efkâra, inkişaf-ı iman, ve nüfusa, teslim-i rıza ve candır. O sema-yı mâneviyeyi bazan ve zahiren bihasbilhikmet âfâkî bir bulut kütlesi kaplar. O celâlli sehabdan öyle bir bârân-ı feyz-i rahmet takattur eder ki, sümbüllenmeye müstaid tohumlar, çekirdekler, habbeler o sıkıcı ve dar âlemde gerçi muztarip olurlar, o sıkılmaktan üzerlerindeki kışırları çatlar ve yırtarlar; o anda bulutlar da ufuklara çekilip nöbetçi vaziyetinde beklemesi bir imtihan-ı Rabbânî ve bir inkişaf-ı feyezanî ve bir rahmet-i nuranîdir ki, evvelceki bir habbe, bir çekirdek yeniden taze bir hayata iştiyakla ve neş'e-i inkişafla meyvedar koca bir ağaç suretini alır ve ""Allah onların günahlarını silip yerlerine iyilikler verir." Furkan Sûresi, 25:70."sırrına mazhar olurlar.

Evet, yirmi senedir devam eden şu mevsim-i şita, inşâallahu teâlâ nihayet bulmuş ola... Dünyaya yeni ve feyizli bir fasl-ı nev bahar gele ve âlemin yüzü nur ile güle...

Risale-i Nur Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyânın taht-ı tasarrufunda olduğundan, ona uzanan, ilişmek isteyen her el kırılır ve her dil kurur. Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyânın ""Her peygamberi Biz kendi kavminin lisanıyla gönderdik." İbrahim Sûresi, 14:4." kavl-i şerifinin îma ve işâratından şu devrede Türk lisanının sadmeler geçirmesine bakılırsa, Risale-i Nur, Türkçede, lisan üzerinde de imam olacağına, yani yarın hâlis Türkçe olan Risale-i Nur'un kesb-i imtiyaz edip diğerlerini terk edeceklerine dair işaret-i Kur'âniyedendir demiş olsam, hatâ etmemiş olurum zannederim.

Başta Üstadımız olduğu halde bilumum kardeşlerimize samimî selâmlarımla arz ve hürmetler eyler, mübarek bayramlarını tebrik ve tes'id eylerim. Üstadım hakkında birşey yazamadım. Çünkü veraset-i Muhammediye (a.s.m.) makamında olan bir zat-ı âli-kadr hakkında ne diyebilirim? Ona Hasan Feyzi Efendi kardeşimizin sözlerini tekrar etmekten başka birşey bilmem.

Milâs ve havalisi Risale-i Nur talebeleri namına duanıza muhtaç Halil İbrahim (r.h.)(Emirdağ Lahikası)

İslam'ı ihya için ilim öğrenme

> *17. Meâli:"Kim ki İslâmı ihyâ etmek niyetiyle ilimden bir bâb tahsil ederse, onun derecesiyle peygamberlik derecesi arasında, yalnız bir kalmış olur."*

Açıklama: Ne büyük bir bahtiyarlık değil mi?İlâ-i kelimetullah için ilimden bir bab tahsil etmek peygamberlik derecesi ile bir derece kalmasını beyan eden Efendimiz(asm) ne mükemmel bir müjde vermiş bizlere.Bu müjdeye kavuşmak için Kur'ân ilmi olan Risâle-i Nûrlardan ilim tahsil etmek ve bu ilmi muhtaç olan gönüllere ulaştırmak bu hadîsdeki müjdeye bizleri kavuşturacaktır inşallah.

Çünkü Risâle-i Nûrlar imân ilimlerini bünyesinde toplamış ve bu asrın insanlarına en tesirli ders-i Kur'ânidir.

> *18. Meâli:"Bir mü'minde dört şey, dört ahlâk içtimâ ettiği zaman Cenâb-ı Hak, o dört ahlâkıyla ona cenneti vâcip etmiş olur.*

1.Lisanında SIDK. (Doğruluk.Yâni yalan söylememek.)

2. Malda SEH. (Yâni cömertlik.)

3. Kalpte meveddet, SEVGİ.

4. Hazırda ve gaybda olanlara NASİHAT etmek ."

Açıklama:

1.Lisanında SIDK. (Doğruluk.Yâni yalan söylememek.) Necat yalnız sıdkla, doğrulukla olur. Urvetü'l-vuska sıdktır. Yani, en muhkem ve onunla bağlanacak zincir, doğruluktur.

Yani, yol ikidir, üç değildir. Ya doğru, ya yalan, ya sükût değildir.

Evet, her söylediğin doğru olmalı; fakat her doğruyu söylemek doğru değil. Bazan zarar verse sükût etmek... Yoksa yalana hiç fetva yok. Her söylediğin hak olmalı; fakat her hakkı söylemeye senin hakkın yok. Çünkü hâlis olmazsa su-i tesir eder, hak, haksızlıkta sarf olur.(Hutbe-i Şâmiye)

2. Malda SEH. (Yâni cömertlik.)

Müslüman cömert olmalıdır. İnfak Müslümanlara Kur'an'da emredilen bir hükümdür. Efendimiz(asm) "Hz. Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Sehâvet sahibi Allah'a yakındır, insanlara yakındır, cennete yakındır, cehennemden uzaktır. Cimri ise Allahtan uzaktır, insanlardan uzaktır, cennetten uzaktır, cehenneme yakındır. Câhil sehâvet sahibini Allah, cimri ibadet düşkününden daha çok sever."(Tirmizî, Birr 40, (1962).) buyurmuştur.

3. Kalpte meveddet, SEVGİ.

Muhabbet şu kâinatın bir sebeb-i vücududur. Hem şu kâinatın rabıtasıdır, hem şu kâinatın nurudur, hem hayatıdır. İnsan kâinatın en câmi bir meyvesi olduğu için, kâinatı istilâ edecek bir muhabbet, o meyvenin çekirdeği olan kalbine derc edilmiştir. İşte, şöyle nihayetsiz bir muhabbete lâyık olacak, nihayetsiz bir kemal sahibi olabilir.(Yirmi Dördüncü Söz)

Muhabbet, uhuvvet, sevmek, İslâmiyetin mizacıdır, rabıtasıdır.(Hutbe-i Şâmiye)

4. Hazırda ve gaybda olanlara NASİHAT etmek .

Ey sevaba hırslı ve a'mâl-i uhreviyeye kanaatsiz insan! Bazı peygamberler gelmişler ki, mahdut birkaç kişiden başka ittibâ edenler olmadığı halde, yine o peygamberlik vazife-i kudsiyesinin hadsiz ücretini almışlar. Demek hüner, kesret-i etbâ' ile değildir. Belki hüner, rıza-yı İlâhîyi kazanmakladır. Sen neci oluyorsun ki, böyle hırsla "Herkes beni dinlesin?" diye, vazifeni unutup vazife-i İlâhiyeye karışıyorsun? Kabul ettirmek, senin etrafına halkı toplamak Cenâb-ı Hakkın vazifesidir. Vazifeni yap, Allah'ın vazifesine karışma.

Hem hak ve hakikati dinleyen ve söyleyene sevap kazandıranlar yalnız insanlar değildir. Cenâb-ı Hakkın zîşuur mahlûkları ve ruhanîleri ve melâikeleri kâinatı doldurmuş, her tarafı şenlendirmişler. Madem çok sevap istersin; ihlâsı esas tut ve yalnız rıza-yı İlâhîyi düşün. Tâ ki senin ağzından çıkan mübarek kelimelerin havadaki efradları, ihlâs ile ve niyet-i sadıka ile hayatlansın, canlansın, hadsiz zîşuurun kulaklarına gidip onları nurlandırsın, sana da sevap kazandırsın. Çünkü, meselâ sen "Elhamdü lillâh" dedin. Bu kelâm, milyonlarla büyük küçük Elhamdü lillâh kelimeleri, havada izn-i İlâhî ile yazılır. Nakkaş-ı Hakîm abes ve israf yapmadığı için, o kesretli mübarek kelimeleri dinleyecek kadar hadsiz kulakları halk etmiş. Eğer ihlâs ile, niyet-i sadıka ile o havadaki kelimeler hayatlansalar, lezzetli birer meyve gibi ruhanîlerin kulaklarına girer. Eğer rıza-yı İlâhî ve ihlâs o havadaki kelimelere hayat vermezse, dinlenilmez. Sevap da

yalnız ağızdaki kelimeye münhasır kalır. Seslerinin ziyade güzel olmadığından, dinleyenlerin azlığından sıkılan hafızların kulakları çınlasın!(Yirminci Lem'a)

Kuran hakikati

> *19. Meâli:"Kâhinlerden birisi gelecek, Kur'an'ı (Kur'an'ın hakikatlarını) öyle bir tarzda ders verecektir ki, ondan sonra, onun gibi o ders ve talimi veren olmayacaktır."*

(Kâhin : Hadisin metnindeki kâhinden murad, Allah-u alem, ilhâma mazhâr, gaybî umuru veyâhut gizli kalmış esrârı veyâhut mestur olan Hakaik-ı Kur'aniyyeyi ilhâm-ı ilâhi ile ders verecek birisi demektir. Bu ise, gaybî ve istikbâlî bir işâret, bir ihbâr-ı Nebevîdir.)

Açıklama: Bu hadis-i şerifi Üstad hazretleri hadisi bilmana olarak almış ve izahatınıda kendisi parantez içlerine yapmıştır.Bilmem arife tarif gerekir mi?Sanırım gerekmiyor.

Zuhuru perde olmuş zuhura
Gözü olan delil ister mi Nûra

Bu hadis ile ilgili iki birkaç parça ekliyorum.

İmam-ı Ali (r.a.), Şah-ı Geylânî (r.a.), Sekizinci, On Sekizinci, Yirmi Sekizinci Lem'alar ile ve Sekizinci Şuâ ile kerâmât-ı evliya hak olduğunu ve yerde iken Arş-ı Âzamı müşahede ettiklerini Risale-i Nur beyan etmiş. Hem umum müçtehidler "Mütekellimînden birisi gelecek, hakaik-ı imaniyeyi ve bütün mesâili vâzıh bir surette beyan edecek" diye müjdelerini, Risale-i Nur, hâdisât-ı âlem ile ispat etmiş. Hem bütün her asırda gelen mebuslar, velîler keşfiyatlarında,

"Birisi gelecek, şarktan bir nur zuhur edecek" diye Risale-i Nur'un şahş-ı manevîsini ve Üstadımın şahs-ı mânevîsini ve talebelerin şahs-ı manevîsini görüp, bütün ümmet-i Muhammed'e (a.s.m.) Risale-i Nur'un faziletini, ehemmiyetini, kıymetini ve emr-i Peygamberî ile bütün ümmet virdlerinde azâb-ı kabirden ve âhirzamanda gelecek fitneden, Deccalın şerrinden istiaze etmelerini ve yapacağı maddî ve mânevî tahribatını Risale-i Nur tamir yaptığını görmüşler. Müjdeler, beşaretler, işaretler, remizlerle haber verdiklerini, Risale-i Nur, Eskişehir, Denizli, Afyon, İstanbul gibi hâdisât-ı âlem ile göstermiş.

Elhasıl:Asırlardan beri beklenilen ve muntazır kalınan zat, Risale-i Nur imiş. Hatta Üstadın kendisi de bir zaman böyle bir zatın geleceğine muntazır imiş. Halbuki, ne ağabeyim Mustafa'nın ve ne de benim haddim değil ki, Risale-i Nur'un kıymetini ve vazifesini beyan edeyim, heyhât!

Risale-i Nur, Kur'ân'ın has tefsiri olduğundan Kur'ân'a bağlıdır. Kur'ân ise Arş-ı Âzama bağlıdır. Onun için, Risale-i Nur'u Kur'ân medh ü senâ edebilir. Birinci Şuada otuz üç âyetiyle işaret etmiş.

Bunu yazmaktan maksadım, ağabeyim Mustafa'ya Risale-i Nur'dan medet ve Kur'ân'dan şefaat ve Üstadımdan dua istemektir. Talebeniz Küçük Ali

"Eski zamanda, büyük zâtlar demişler ki: 'Mütekellimînden ve ilm-i kelâm ulemasından birisi gelecek, bütün hakaik-i imaniye ve İslâmiyeyi delâil-i akliye ile kemâl-i vuzuhla ispat edecek.' Ben istiyorum ki, ben o olsam, belkiHAŞİYE o adamım"(Yedinci Şua)

HAŞİYE 2 Âyetü'l-Kübrâ'nın üçüncü menzilinin başında, Ahmed-i Fârûkî Risale-i Nur hakkında demiş ki: "Mütekellimînden biri gelecek, bütün hakaik-i imaniyeyi kemâl-i vuzuh ile beyan ve ispat edecek." Zaman ispat etti ki, o adam, adam değil, belki Risale-i Nur'dur. Ehl-i keşif, Risale-i Nur'u ehemmiyetsiz olan tercümanı suretinde keşiflerinde müşahede etmişler, "bir adam" demişler.

İlim talebesi ölürse şehit olur

> *20. Meâli:"Bir ilim talebesi ilim tahsil etmekteyken ölüm ve ecel gelse, vefât etse şehiddir."*

Risale-i Nurdan bir mektup.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Cenâb-ı Erhamürrâhimîne hadsiz şükür olsun ki; bu acip zamanda ve garip yerde, talebe-i ulûmun kıymetli şerefini ve ehemmiyetli hizmetlerini kazanmayı sizler vasıtasıyla bizlere de müyesser eyledi.

Ehl-i keşf-i kuburun müşahedesiyle, müteaddit vâkıatla, tahsil-i ulûm ânında vefat eden bazı müştak ve ciddî bir talebe-i ulûm, şehidler gibi kendini hayatta ve kendi dersiyle meşgul görüyor.

Hattâ meşhur bir ehl-i keşf-i'l-kubur, vefat eden ve ilm-i sarf ve nahvi okuyan bir talebenin kabrinde Münker, Nekir'e nasıl cevap verecek diye murakabe etmiş. Ve müşahede edip işitmiş ki, melek-i suâl, ondan sordu. "Men Rabbûke? Senin Rabbin kimdir?" dediği zaman, o nahv dersiyle iştigal ederken vefat eden talebe, o meleğin cevabında demiş: "Men mübtedâdır, Rabbûke onun haberidir." Nahiv ilmince cevap vermiş, kendini medresede zannetmiş.

İşte bu vâkıaya muvafık olarak, ben merhum Hâfız Ali'yi aynen hayattaki gibi Risale-i Nur'la meşgul olarak en yüksek bir ilimde çalışan bir talebe-i ulûm vaziyetinde ve tam şehidler mertebesinde ve tarz-ı hayatlarında biliyorum ve o kanaatle ona ve onun gibi Mehmed Zühdü'ye ve Hâfız Mehmed'e bazı dualarımda derim: "Yâ Rabbî! Bunları kıyamete kadar Risale-i Nur kisvesinde hakaik-i imaniye ve esrar-ı Kur'âniye ile kemâl-i ferah ve sevinçle meşgul eyle. Âmin. İnşaallah."(On Üçüncü Şua)

Kuran hizmetkarları hürmete layıktır

> *21. Meâli:"Kur'an'ın hamelelerine ikrâm, hürmet ediniz." (Kur'an'ın hameleleriyse, ya Kur'an'ı hıfzedenlerdir, veyâhut Kur'an'ın hakikatlarını yaşayanlardır.)*

Risale-i Nurdan açıklama: Evet, nasıl ki beşer bir ümmettir; kelâm sıfatından gelen şeriat-i İlâhiyenin hameleleri, mümessilleri, mütemessilleridir.(Yirmi Dokuzuncu Söz)

Onun için ben onları tebrik ediyorum. Siz de onları tebrik ediniz, dua ediniz.(Emirdağ Lâhikası)

Onların hallerini yazın ve hürmet ve selâmlarımı tebliğ ediniz; meşkûr olurum.(Tarihçe-i Hayat – Isparta Hayatı)

Ulemâya hürmet ediniz

> *22.Meâli: "Ulemâya hürmet ediniz, ikrâm ediniz. Çünkü ulemâ, peygamberlerin vârisidir."*

Açıklama: "Âlimler peygamberlerin mirasçılarıdırlar." Buharî, İlim: 10)"

Peygamber Efendimiz, şu اَلْعُلَمَاءُ وَرَثَةُ الاَنْبِيَاءِ yani, "Âlimler, peygamberlerin varisleridirler" hadis-i şerifleriyle, âlim olmanın pek kolay birşey olmadığını, i'câzkâr belâğatleriyle beyan buyuruyorlar.

Zira, madem ki bir âlim, peygamberlerin varisidir; o halde, hak ve hakikatin tebliğ ve neşri hususunda, aynen onların tutmuş oldukları yolu takip etmesi lâzımdır. Her ne kadar bu yol, bütün dağ, taş, çamur, çakıl, uçurum, daha beteri, takip, tevkif, muhakeme, hapis, zindan, sürgün, tecrid, zehirlenme, idam sehpaları ve daha akıl ve hayale gelmeyen nice bin zulüm ve işkencelerle dolu da olsa_

İşte, Bediüzzaman, yarım asırdan fazla o mukaddes cihadı ile bütün ömrü boyunca bu çetin yolda yürüyen ve karşısına çıkan binlerle engeli bir yıldırım sür'atiyle aşan ve Peygamberlerin vârisi olan bir âlim olduğunu amelî bir surette ispat eden bir zattır.

Kendisinin ilmî, ahlâkî, edebî, birçok fazilet ve meziyetleri arasında, beni en çok meftun eden şey, onun, o dağlardan daha sağlam, denizlerden daha derin, semalardan daha yüksek ve geniş olan imanıdır.

Rabbim, o ne muazzam iman! O ne bitmez ve tükenmez sabır! O ne çelikten irade! Hayal ve hatıralara ürpermeler veren bunca tazyik, tehdit, tâzip ve işkencelere rağmen, o ne eğilmez baş, ne boğulmaz ses ve nasıl kısılmaz nefestir!(Tarihçe-i Hayat)

Bütün semavî kitapların ve bilumum peygamberlerin yegâne dâvâları olan "Hâlık-ı Kâinatın ulûhiyet ve vahdaniyetini ilân" ve bu büyük dâvâyı da ilmî, mantıkî ve felsefî delillerle ispat eylemektir.(Tarihçe-i Hayat)

İman ilmi

> *23. Meâli: "İlmin efdali imân ilmidir. Bu ilimle az olan amel, ilim ile olduğu için menfâât verir. Fakat çok amel cehil ile olsa menfââtsizdir."*

Konferanstan Açıklama:

Bu asırda din ve İslâmiyet düşmanları, evvelâ imânın esaslarını zayıflatmak ve yıkmak plânını, programlarının birinci maddesine koymuşlardır. Hususan bu yirmi beş sene içinde, tarihte görülmemiş bir halde münâfıkane ve çeşit çeşit maskeler altında imânın erkânına yapılan suikastlar pek dehşetli olmuştur, çok yıkıcı şekiller tatbik edilmiştir.

Halbuki, imânın rükünlerinden birisinde hâsıl olacak bir şüphe veya inkâr, dinin teferruatında yapılan lakaytlıktan pek çok defa daha felâketli ve zararlıdır. Bunun içindir ki; şimdi en mühim iş, taklidî imânı tahkikî imâna çevirerek imânı kuvvetlendirmektir, imânı takviye etmektir; imânı kurtarmaktır. Herşeyden ziyade imânın esasatıyla meşgul olmak kat'î bir zaruret ve mübrem bir ihtiyaç, hattâ mecburiyet haline gelmiştir. Bu, Türkiye'de böyle olduğu gibi, umum İslâm dünyasında da böyledir.

Evet, temelleri yıptarılmış bir binanın odalarını tamir ve tezyine çalışmak, o binanın yıkılmaması için ne derece bir fayda temin edebilir? Köklerinin çürütülmesine çabalanan bir ağacın kurumaması için, dal ve yapraklarını ilâçlayarak tedbir almaya çalışmak, o ağacın hayatına bir fayda verebilir mi?

İnsan, saray gibi bir binadır, temelleri erkân-ı imâniyedir. İnsan, bir şeceredir, kökü esâsât-ı imâniyedir.

İmânın rükünlerinden en mühimmi, imân-ı billâhdır, Allah'a imândır. Sonra nübüvvet ve haşirdir. Bunun için, bir insanın en başta elde etmeye çalıştığı ilim, imân ilmidir. İlimlerin esası, ilimlerin şâhı ve padişahı, imân ilmidir.

İmân, yalnız icmalî bir tasdikten ibaret değildir. İmânın çok mertebeleri vardır. Taklidî bir imân, hususan bu zamandaki dalâlet, sapkınlık fırtınaları karşısında çabuk söner. Tahkikî imân ise sarsılmaz, sönmez bir kuvvettir. Tahkikî imânı elde eden bir kimsenin, imân ve İslâmiyeti dehşetli dinsizlik kasırgalarına da mâruz kalsa, o kasırgalar bu imân kuvveti karşısında tesirsiz kalmaya mahkûmdur. Tahkikî imânı kazanan bir kimseyi, en dinsiz filozoflar dahi bir vesvese veya şüpheye düşürtemez.(Konferans)

Niçin imthan oluyoruz?

> *24. Meâli: "Cenâb-ı Allah (C.C), mü'min kulunu tecrübe ve imtihan için, musibet ve belaya giriftâr eder. Fakat, O'nun bu iptilâi ve denemesini, o mü'min kulunun üstünde kerâmât ve ikrâmını izhâr içindir."*

Açıklama: Hayat musibetlerle, hastalıklarla tasaffi eder(safileşir), kemal bulur, kuvvet bulur, terakki eder, netice verir, tekemmül eder(mükemmelleşir), vazife-i hayatiyeyi(hayat vazifesini) yapar. Yeknesak(tekdüze) istirahat döşeğindeki hayat, hayr-ı mahz(hakiki hayır) olan vücuttan ziyade, şerr-i mahz(hakiki şer) olan ademe(yokluğa) yakındır ve ona gider.

Hem yüzer tecrübenle, ey sabırsız nefsim, kat'î kanaatin gelmiş ki, zahirî musibetler altında ve neticesinde inayet-i İlâhiyenin(ilahi yardımların) çok tatlı neticeleri var. (Said Nursi.)

Musibet iltifatat-ı rahmanidir.(Said Nursi)

Said kimdir?

> *25. Meâli:"Said, fitnelerden uzak kalmış kimse, musibet ve fitneye giriftâr olduğu hâlde, sabreden kimsedir. Böyle adam ise, çok garip ve pek nâdirdir."*

Açıklama: Hadis-i Şerif meali: "Said.. Said.. Said fitnelerden muhafaza edilendir. Üç defa tekrar buyurulmuştur. O ibtilâ olunur ve sabreder. İşte O zayıf ve sakalsızdır… Sonra O zayıf ve sakalsız kelimesinin birçok mânâları olup, burada Hadis-i Şerifin insan riyazesinde ima edilen husus nazar-ı itibara alınmıştır.(Tılsımlar Mecmuası)

"İnne's saide lemen cennebe'l fiten" cümle-i cemîlesi Hadis-i Şerif'te üç def'a tekrar nazar-ı dikkati bu ism-i pâk'in sahibine şiddetle tevcih etmekte olduğu gibi; O zâtın icrâ-yı faaliyette bulunacagı tarihleri ve ilminin hükümranlıgı tarihleri aynen göstermektedir: Kezâ maddeten zayıf olacağı ve sakalsız bulunacağının da Hadis-i Şerif'in son fıkraları göstermektedir.(Tılsımlar Mecmuası)

Fitneye dikkat

> *26. Meâli:"Muhakkak fitne gelmektedir. İbâdı (insanları) parça parça edecektir. Ancak âlimler ondan kurtulurlar."*

Ahirzaman musibeti

> *27. Meâli: "Ahir zamanda, şiddetli ve dehşetli bir belâ gelecek. Herkese isâbet edecek. Ondan kurtulan olmaz. Ancak Allah'ın dinini bilen ve ona göre lisânıyla ve kalbiyle mücâhede eden bir adam kurtulacak. O ise, ona geçmişlerin mesleği sebkât etmiştir. Bir de, Allah'ın dinini bilip, tasdik eden birisi kurtulacak."*

Sebkât: Geçmek, ilerlemek.

Risale-i Nurlardan Açıklama:

Ehâdis-i şerifede gelmiş ki: "Âhirzamanın Süfyan ve Deccal gibi nifak ve zındıka başına geçecek eşhâs-ı müdhişe-i muzırraları, İslâmın ve beşerin hırs ve şikakından istifade ederek, az bir kuvvetle nev-i beşeri hercümerc eder ve koca âlem-i İslâmı esaret altına alır."(Yirmi İkinci Mektup)

Âhirzamanda, dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak perdesi altında risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr edecek, Süfyan namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı, Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine bağlanan ehl-i velâyet ve ehl-i kemâlin başına geçecek, Âl-i Beytten Muhammed Mehdî isminde bir zât-ı nuranî, o Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır.

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüt eden bir cereyan-ı nemrudâne, gittikçe âhirzamanda

felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek kuvvet bulup, Ulûhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir.(On Beşinci Mektup)

Hazret-i Mehdînin cemiyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek, yani âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (a.s.m.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cemiyetinin mucizekâr mânevî kılıcıyla öldürülecek ve dağıtılacak.(Yirmi Dokuzuncu Mektup)

"Fitne-i âhirzaman o kadar dehşetlidir ki, kimse nefsine hâkim olmaz."(Süyûtî, el-Fethü'l-Kebîr: 1,15, 2:185, 3:9; el-Hâvî Li'l-Fetâva: 2:217)

28.Meâli: "Benî demin en cömerti, en kerimi ve en sâhisi benim. Benden sonra, onların en kerimi, en cevâdı ise, bir recul, bir demdir ki; o dem (hususi) bir ilim bilecek ve o ilmini neşredecektir. Kıyâmet gününde müstakilen bir cemaat hâlinde baas olunacaktır."

Açıklama:

Muhammed ümmetinin en hayırlısı ve sizin zorlukları gideren veliniz olan kimseye katılın.. O Mehdi'dir." (Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 57)

Devrinde yeryüzünün en hayırlısı kendisi olacaktır. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 27)

Gelmesi vaad olunan Mehdi'nin dahi rabbı (terbiyesine gelen) ilim sıfatıdır. ("Mektubat-ı Rabbani", c. 1, 251. Mektup, s. 550, 554)

Cifr (Ebced) İlmini Bilmesi

Mehdi'nin vehbi ilme ait bir başka özelliği de ebced hesabını ve ona ait sırları bilmesidir. Taşköprülüzade Ahmet Efendi "Mevzuatu'l-Ulum" isimli eserinde (11/246) Mehdi'nin cifr ilmine vakıf olacağını kaydetmiştir:

Bazıları dediler ki, bu kitabı kemal-i vukuf ahir zamanda hurucu muntazar Hz. Mehdi'nin hurucuna mevkuftur ki, onlar cifr ilmine vakıf ve sırlarına arif olurlar. Kitab-ı enbiyayı salifeden dahi bu ilim varid olmuştur. (Mehdilik ve İmamiye, s. 252)

Kuran öğreniniz

> *29. Meâli: "Kur'an'ı öğrenen ve öğreten, içindeki hakaikını ders veren bilmiş olsunlar ki; kıyâmet gününde onların cennete girmelerine, sâik ve delil ben olacağım."*

Açıklama: Kur'anı öğrenen ve öğretenler özellikle içindeki hakikatleri ders verenler bilsinler ki kıyamet gününde onların cennete girmelerinin delili ben olacağım buyuruyor Efendimiz(asm).Bu müjde için Kur'anı öğrenen ve öğretenler ve de hakikatlerini ders verenler çok şükretmelidirler.İnşallah bu müjdeden Kur'anın hakikatlerini ders veren Üstadımız ve Nur talebeleri de hisesini alır ümidindeyiz.

Ya Rabbi bizleri de bu müjdeden nasiptar eyle.Bizleri Efendimize(asm) komşu eyle.

Bidalar tehlikelidir

> *30. Meâli: "Sakın bid'atlara yanaşmayınız. Çünkü, bütün bid'atlar dalâlettir. Bu dalâletler de, ceheneme dayanacaklardır."*

Risale-i Nurlardan Açıklama:

Öyle bir bid'alar devrindeyiz ki İslâmın,

Bir bülbülü, bir gülistanı kalmış Kur’ân’ın.(Barla Lâhikası)

“Her bid’at dalâlettir ve her dalâlet Cehennem ateşindedir.” (Müslim, Cum’a: 43; Ebû Dâvud, Sünnet: 5)

Yani, اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ sırrıyla, kavaid-i Şeriat-ı Garrâ ve

desâtir-i Sünnet-i Seniyye tamam ve kemâlini bulduktan

sonra, yeni icadlarla o düsturları beğenmemek veyahut-hâşâ ve kellâ-nâkıs görmek hissini veren bid’aları icad etmek dalâlettir, ateştir.(On Birinci Lem’a)

Kötü hasletler, bâtıl itikadlar, günahlar,bid’alar mânevî kirlerden olduklarını unutmamalıyız.(Haşiye)

Ve madem bu müthiş zamanda ve dehşetli düşmanlar mukabilinde ve şiddetli tazyikat karşısında ve savletli bid’alar, dalâletler içerisinde bizler gayet az ve zayıf ve fakir ve kuvvetsiz olduğumuz halde, gayet ağır ve büyük ve umumî ve kudsî bir vazife-i imaniye ve hizmet-i Kur’âniye omuzumuza ihsan-ı İlâhî tarafından konulmuş. Elbette, herkesten ziyade, bütün kuvvetimizle ihlâsı kazanmaya mecbur ve mükellefiz. Ve ihlâsın sırrını kendimizde yerleştirmek için gayet derecede muhtacız. Yoksa, hem şimdiye kadar kazandığımız hizmet-i kudsiye kısmen zayi olur, devam etmez; hem şiddetli mes’ul oluruz.

(Yirmi Birinci Lem’a)

Yalnız mümkün olduğu kadar bid’alara ve takvâyı kıran büyük günahlara girmemek gerektir.

(Emirdağ Lâhikası)

Evet, Ramazan-ı Şerifte bid’aların ref’ine Ehl-i Sünnet ve Cemaatin ekseriyetle hâlis duası bir şart ve bir sebeb-i mühim idi. Maalesef camilere Ramazan-ı Şerifte bid’alar girdiğinden, duaların kabulüne sed çekip ferec gelmedi.

(On Altıncı Lem’a)

Muhtelif nam ve vesilelerle, dinsizlik gayesiyle bid’alar çıkaranlara, kahir bir darbe-i kudret ve tavk-ı lânet;

(Barla Lâhikası)

“O bid’alar ve acemî ve ecnebi hurufunun intişarı zamanı olan o ahirzamanın fena adamları bir kısım ülemaü’s-su’dur ki; hırs sebebiyle batınlarını haramla doldurmak için bid’alara yardım ve fetva verenlerdir.”

(Sikke-i Tasdik-i Gaybî)

Bizden gayrısına kendisini benzeten, bizden değildir.

> *31. Meâli: “Bizden gayrısına kendisini benzeten, bizden değildir. Sakın Yahudi ve Hıristiyanlara kendinizi benzetmeyiniz.”*

Risale-i Nurlardan Açıklama:

S – Yahudi ve Nasara ile muhabbetten Kur’ân’da nehiy vardır.

“Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin.” (Mâide Sûresi, 5:51.)Bununla beraber nasıl dost olunuz dersiniz?

C – Evvelâ: Delil kat’iyyü’l-metîn olduğu gibi, kat’iyyü’d-delâlet olmak gerektir. Halbuki tevil ve ihtimalin mecâli vardır. Zira, nehy-i Kur’ânî âmm değildir, mutlaktır. Mutlak ise, takyid olunabilir.

Zaman bir büyük müfessirdir; kaydını izhar etse, itiraz olunmaz. Hem de hüküm müştak üzerine olsa, me’haz-ı iştikakı,

illet-i hüküm gösterir.

Demek bu nehiy, Yahudi ve Nasara ile Yahudiyet ve Nasraniyet olan aynaları hasebiyledir.

Hem de bir adam zâtı için sevilmez. Belki muhabbet, sıfat veya san'atı içindir. Öyleyse herbir Müslümanın herbir sıfatı Müslüman olması lâzım olmadığı gibi, herbir kâfirin dahi bütün sıfat ve san'atları kâfir olmak lâzım gelmez. Binaenaleyh, Müslüman olan bir sıfatı veya bir san'atı, istihsan etmekle iktibas etmek neden câiz olmasın? Ehl-i kitaptan bir haremin olsa elbette seveceksin!

Saniyen: Zaman-ı Saadette bir inkılâb-ı azîm-i dinî vücuda geldi. Bütün ezhânı nokta-i dine çevirdiğinden, bütün muhabbet ve adaveti o noktada toplayıp muhabbet ve adavet ederlerdi. Onun için, gayr-ı müslimlere olan muhabbetten nifak kokusu geliyordu. Lâkin, şimdi âlemdeki bir inkılâb-ı acîb-i medenî ve dünyevîdir. Bütün ezhânı zapt ve bütün ukulü meşgul eden nokta-i medeniyet, terakki ve dünyadır. Zaten onların ekserisi, dinlerine o kadar mukayyed değildirler. Binaenaleyh, onlarla dost olmamız, medeniyet ve terakkilerini istihsan ile iktibas etmektir. Ve her saadet-i dünyeviyenin esası olan âsâyişi muhafazadır. İşte bu dostluk, kat'iyen nehy-i Kur'ânîde dahil değildir.(Münazarat)

Zalime karşı söz söylemek

> *32. Meâli: "Cihâdın en efdali odur ki, eğri yolda olup, Hakka karşı mümânaat gösteren en cebbâr hükümdarlara, kumandanlara karşı hak söz söyleyendir."*

Açıklama:

Yaşasın zalimler için Cehennem! Yaşasın zalimler için Cehennem!" (Tarihçe-i Hayat)

Ey beni bu belâya sevk edip bu hadiseyi icad eden mülhid zalimler! Madem ve herhalde, mânen ve maddeten beni idam etmeye niyet etmiştiniz. Neden umum mazlumların ve biçarelerin hukuklarını muhafaza eden adliyenin çok ehemmiyetli haysiyetini rahnedar edecek entrikalarla, dolaplarla, adliyenin eliyle yürüdünüz? Doğrudan doğruya karşımda merdane çıkıp, "Senin vücudunu bu dünyada istemiyoruz" demeliydiniz!(Tarihçe-i Hayat)

Bu hükûmet zaman-ı istibdatta akla husumet ederdi. Şimdi de hayata adavet ediyor. Eğer hükûmet böyle olursa, yaşasın cünun! Yaşasın mevt! Zalimler için de yaşasın Cehennem! Ben zaten bir zemin istiyordum ki, efkârımı onda beyan edeyim. Şimdi bu Divan-ı Harb-i Örfî iyi bir zemin oldu.(Divan-ı harbi-i Örfi)

İnsanda en mühim ve esaslı bir his, hiss-i havftır. Dessas zalimler, bu korku damarından çok istifade etmektedirler; onunla korkakları gemlendiriyorlar. Ehl-i dünyanın hafiyeleri ve ehl-i dalâletin propagandacıları, avâmın ve bilhassa ulemanın bu damarından çok istifade ediyorlar, korkutuyorlar, evhamlarını tahrik ediyorlar.(Yirmi Dokuzuncu Mektup

Nefisle mücadele

> *33. Meâli: "Cihâdın en faziletlisi, kişinin kendi nefsi ve hevâsına karşı mücâhade etmesidir."*

Açıklama:

Herkes kendi âleminde bir kumandan olduğundan, âlem-i asgarında cihad-ı ekber ile mükelleftir. (Divan-ı Harb-i Örfî)

Çünkü asıl mesele bu zamanın cihad-ı mânevîsidir. Mânevî tahribatına karşı sed çekmektir. Bununla dahilî âsâyişe bütün kuvvetimizle yardım etmektir.

Ve cihad-ı mâneviyenin en büyük şartı da vazife-i İlâhiyeye karışmamaktır ki, "Bizim vazifemiz hizmettir; netice Cenab-ı Hakka âittir. Biz vazifemizi yapmakla mecbur ve mükellefiz."

Ben de Celâleddin Harzemşah gibi, “Benim vazifem hizmet-i imaniyedir; muvaffak etmek veya etmemek Cenab-ı Hakkın vazifesidir” deyip ihlâs ile hareket etmeyi Kur’ân’dan ders almışım.

Haricî tecavüze karşı kuvvetle mukabele edilir. Çünkü düşmanın malı, çoluk çocuğu ganimet hükmüne geçer. Dahilde ise öyle değildir. Dâhildeki hareket, müsbet bir şekilde mânevî tahribata karşı mânevî, ihlâs sırrıyla hareket etmektir. Hariçteki cihad başka, dahildeki cihad başkadır. Şimdi milyonlar hakikî talebeleri Cenab-ı Hak bana vermiş. Biz bütün kuvvetimizle dahilde ancak âsâyişi muhafaza için müsbet hareket edeceğiz. Bu zamanda dahil ve hariçteki cihad-ı mâneviyedeki fark pek azîmdir.(Emirdağ Lâhikası)

Muhterem kardeşlerim,Üstaddan yadigar 33 hadis burada bitti.Eğer istifade edilmişsse Risale-i Nurun şahs-ı maneviyesine tevdi edilen hasenelerden inşallah hep birlikte istifade edeceğiz.Okuyan,katkısı olan kardeşlerimden Allah razı olsun.Rabbim bizleri böyle bir kudsi davada ömrümüzün son nefesine kadar istikamette daim eylesin.Risale-i Nur hakikatlerini anlamayı ve yaşamayı nasip etsin.

Müjde dolu bir hadis

Nur talebelerine işaret ettiğine kanaatimiz olduğu, müjde ve şevk unsuru olabilecek bir hadis-i şerifi de buraya eklemek istiyorum.

Eba Zerr

Bir gün Efendimiz, Ebu Zerr-i Gıfari (R.A.)’e buyurdular ki:”Ya Eba Zerr ALLAH güzeldir, güzeli sever. Benim niçin gamlandığımı, ne düşündüğümü ve neyi özlediğimi biliyor musunuz, ya Eba Zerr?”

Oradakiler:”Bilmiyoruz ya Resulallah, Gamını ve düşünceni bize haber ver” dediler.

Resulullah (a.s) bir “Aaah!” dedi:”İştiyakım benden sonraki ihvanıma kavuşmak içindir. Onların durumları enbiyaların durumları gibidir. Onlar şühedaların menzilesindedirler. Babalarından, ve kardeşlerinden sadece ALLAHÛ Teala’nın rızasını kazanmak için ayrı düşerler. Malı ALLAH için terk ederler. Nefislerini tevazu ile hor hakir ederler. Şehevata ve dünya füzuliyyatına rağbet etmezler. ALLAH’ın beytlerinden bir beytde Muhabbetullah’dan dolayı mahrum ve mahzun olarak toplanırlar, kalblerini ALLAH’a verirler.

Ruhları ALLAH’a bağlı, onları bilmek ALLAH’a aid. Onların birinin hastalanması bir sene ibadetten efdal olur.”

“Eğer istersen anlatayım ya Eba Zerr?”

“İsterim ya Resulallah.”

“Onlardan birisi öldüğü zaman ALLAH indindeki şereflerinden dolayı semada ölenler gibidirler.

Eğer istersen daha anlatayım ya Eba Zerr?”

“İsterim ya Resulallah.”

“Onlardan birisi elbisesindeki bir böcekten müteezzi olduğu vakit ona ALLAH indinde yetmiş hacc ve gazve ecri ve İsmail zürriyyetinden kırk köle azad etmiş sevabı verilir,onlardan da her birisi on iki bin kişiye muaddildir.

Eğer istersen daha ziyade edeyim ya Eba Zerr?”

“Evet ya Resulallah.” “Onlardan birisi ehlini hatırlayıp da gamlandığı vakit her bir nefesine bir derece yazılır.

Eğer istersen daha anlatayım ya Eba Zerr?”

“Evet ya Resulallah.”

“Onlardan birisinin arkadaşları arasında iki rek’at namaz kılması Nuh (A.S.)’ın Cebel-i Lübnan da, bin yıl ibadet ettiği gibi ibadet eden bir adamın ibadetinden daha efdaldir.

İstersen daha ziyade edeyim ya Eba Zerr?”

“İsterim ya Resulallah.”

“Onlardan birisinin tesbihi kıyamet gününde bütün dünya dağları kadar altın tasadduk edip de gelen bir kimsenin ecrinden daha fazladır.

lstersen daha sayayım ya Eba Zerr?”

“Evet ya Resulallah.” dedim.

Meftar-ı Mevcudat Efendimiz saymaya devam ederler:

“Onlardan birine bir kerre nazar etmen ALLAH indinde Beytullah’a nazar etmenden daha sevimlidir, ona nazar eden ALLAH’a nazar etmiş gibidir. Onun sevindirdiği kimse ALLAH’ın sevindirdiği bir kimse gibidir. Ona it’am eden ALLAH’ı it’am etmiş gibidir.

”İstersen anlatayım ya Eba Zerr?”

“Evet ya Resulullah.”

“Onların yanına günahlarda ısrar ede ede hantallaşmış bir topluluk oturunca ALLAH onları nazan rahmeti ile nazar edip günahlarını onların hürmetine afv etmeden kalkmazlar. Ya Eba Zerr onların gülmeleri ibadettir, şakalaşmaları tesbihtir, uykuları sadakadır.

ALLAH onlara her gün yetmiş kerre nazar eder. Ben bunlara müştakım ya Eba Zerr.

Resulullah bitkin bir şekilde saçlarını düzeltdi, sonra başını kaldırdı, ağlıyordu, gözyaşları gözlerinden inci daneleri gibi dökülüyordu. Bir kere daha “ALLAH” dedi, “Onlara müştakım, onlara kavuşmak istiyorum” sonra Nebi Efendimiz:

– “ALLAH’ım! Onlan muhafaza et, muhaliflerine karşı onlara yardım et, kıyamette gözümü onlarla nurlandır.”

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Cenâb-ı Erhamürrâhimîne hadsiz şükür olsun ki; bu acip zamanda ve garip yerde, talebe-i ulûmun kıymetli şerefini ve ehemmiyetli hizmetlerini kazanmayı sizler vasıtasıyla bizlere de müyesser eyledi.

Ehl-i keşf-i kuburun müşahedesiyle, müteaddit vâkıatla, tahsil-i ulûm ânında vefat eden bazı müştak ve ciddî bir talebe-i ulûm, şehidler gibi kendini hayatta ve kendi dersiyle meşgul görüyor. Hattâ meşhur bir ehl-i keşf-i’l-kubur, vefat eden ve ilm-i sarf ve nahvi okuyan bir talebenin kabrinde Münker, Nekir’e nasıl cevap verecek diye murakabe etmiş. Ve müşahede edip işitmiş ki, melek-i suâl, ondan sordu. “Men Rabbûke? Senin Rabbin kimdir?” dediği zaman, o nahv dersiyle iştigal ederken vefat eden talebe, o meleğin cevabında demiş: “Men mübtedâdır, Rabbûke onun haberidir.” Nahiv ilmince cevap vermiş, kendini medresede zannetmiş.

İşte bu vâkıaya muvafık olarak, ben merhum Hâfız Ali’yi aynen hayattaki gibi Risale-i Nur’la meşgul olarak en yüksek bir ilimde çalışan bir talebe-i ulûm vaziyetinde ve tam şehidler mertebesinde ve tarz-ı hayatlarında biliyorum ve o kanaatle ona ve onun gibi Mehmed Zühdü’ye ve Hâfız Mehmed’e bazı dualarımda derim: “Yâ Rabbî! Bunları kıyamete kadar Risale-i Nur kisvesinde hakaik-i imaniye ve esrar-ı Kur’âniye ile kemâl-i ferah ve sevinçle meşgul eyle. Âmin. İnşaallah.”(On Üçüncü Şua)